

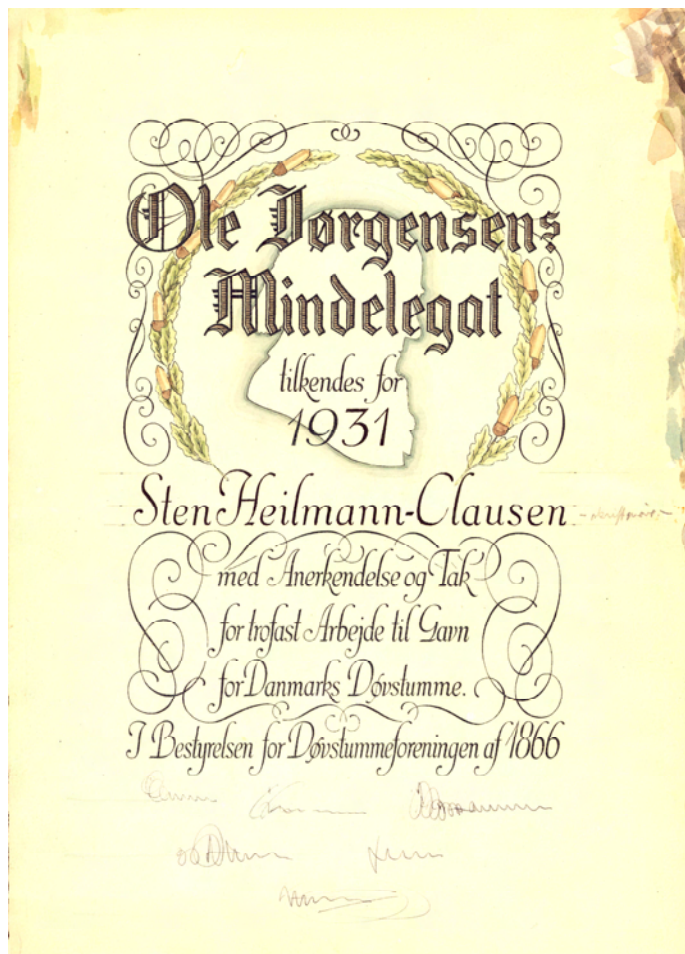
66s bestyrelse 1904. Forrest til højre Ole Jørgensen med sine hæderstegn, Fortjenstmedaillen i Sølv og Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Kredse fra hele landet støttede ideen økonomisk, og den 28. januar 1898 foretoges grundstensnedlæggelsen, og den 29. oktober samme år kunne man tage muremester Schioldanns smukke hus i anvendelse.

Ole Jørgensens livsgerning såvel i 66 som på Institutet fortsatte lige til hans død den 21. januar 1907.

Ole Jørgensen ligger begravet på Assistens kirkegård, og 66 har sat denne mindesten på hans grav.

Ole Jørgensens mindelegat indstiftedes i 1931, og hvert år på Ole Jørgensens fødselsdag hædres et medlem af 66 for sin indsats for de døves sag. Det originale udkast til diplommet er udført af kunstneren Sten Heilmann Clausen, som dog først selv fik legatet i 1967. I 1931 blev det overrakt klokker Carl Becker og året efter skomagermester I. Westphall, der var blevet udlært skomager hos Ole Jørgensen i 1883.

Døvehistorisk Selskab
jwr2005

Ole Jørgensen, malet af pastor Johs. Jørgensen, 1902.

Ole Jørgensen

1830-1907

Grundlægger af Døveforeningen af 1866

Døveforeningen af 1866. Stifteren af foreningen, Ole Jørgensen, sidder naturligtvis i midten.

Ole Jørgensen blev født den 18. januar 1830 i Limbrønderhuset ved Villingerød i Nordsjælland i en søskendeflok på 10. Han fik 10 år gammel skarlagensfeber med medfølgende døvhed og kom på Det kgl. Døvstummeinstitut i København. *Min første Time gik med Tegning, hvorefter jeg lærte at strikke og karte Uld.* Han blev konfirmeret i 1846 med fint vidnesbyrd.

På Institutet havde han som det var skik dengang været i skomagerlære, og da han vendte hjem fik han læreplads i Helsingør hos skomager Andersen.

Jeg var dog kun hos ham et halvt Aar; han blev nemlig engang helt rasende paa mig, fordi jeg havde haft et mindre Uheld med mit Arbejde, og i sin Vrede tog han min Hammer og ville slaa mig. Tilfældigvis var mine Forældre den Dag paa Torvet; min moder besøgte mig, og Enden paa Sagen blev at jeg kom til Gilleleje hos Skomageren der. Siden arbejdede jeg som selvstændig Skomager i mit Barndomshjem.

66 på skovtur med damer. Nr. 5 fra venstre bagerst Ole Jørgensen og forrest med bold Carl Becker.

I 1854 fik han arbejde som skomagerlærer på Institutet, et hverv som han havde til sin død i 1907.

Ole Jørgensen vil blive husket for eftertiden, fordi han i 1866 tog initiativ til at stifte Danmarks første og måske nu verdens ældste døveforening.

Den 18de November 1866 fejrede en nu afdød Døvstum sin Fødselsdag; 5 andre Døvstumme og jeg var med til Festen. Ved denne Lejlighed foreslog jeg Værten og Gæsterne, at vi hver skulde erlægge 8 Skilling i ugentlig Bidrag foreløbig, indtil vi havde samlet 20 Rigsdaler; disse Penge skulde vi saa give Nordmanden S. til at rejse hjem for, men for hvad der indkom over de 20 Rigsdaler, skulde der dannes en Forening. Vi blev enige herom. Saa foreslog jeg, at en Bestyrelse strax skulde vælges. Ogsaa herom blev vi enige, og til Direktør valgtes jeg, til Kasserer Skrædder Jeppesen og til Sekretær Snedker Sievers. Foreningen var saaledes dannet.

Siden meldte 4 andre Døvstumme sig som Medlemmer, og vi var nu 11 i alt; som Stadfæstelse paa at Foreningen var dannet, besluttede vi at lade os fotografere sammen.

Døveforeningens hovedformål var økonomisk hjælp til trængende medlemmer, og der oprettedes en hjælpekasse, en sygekasse og en begravelseskasse.

Brohusgade 17, døves højborg siden 1898.

Men Ole Jørgensen tog også initiativ til kulturelle arrangementer, og blandt andet holdt lærere på Institutet foredrag for medlemmerne.

Foreningen voksede sig stor, men dens arrangementer måtte henlægges til Institutet og restauranter. Ole Jørgensen kom da på den ide, at der skulle opføres en bygning, som både skulle fungere som aldersdomshjem og som samlingssted for foreningen.